

L É P C S Ó K

XVII. évfolyam 5. 6. szám

2017. május 7.

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

**A tartalomból: A gyóntatószék nem tisztító
A család szeretetközösség
Ön mennyi időt tölt szeretteivel?
2017 Szent László éve
Mit tesz ön, amikor a belső hang megszólal?
Magyar állampolgár lett Henri Boulad**

Szentmise szándékok május hónapban

1.
2.
3. A Szűzanya tiszteletére
4. A "Nagyhatalmú Szűz" rózsafüzér csoport (Királyné) élő tagjai
5. A "Nagyhatalmú Szűz" rózsafüzér csoport (Királyné) +tagjai
6.
7. A Györffy család élő és +tagjai (8.00)
 (11.00)
 +Hornyai József (19.00)
8. A "Fájdalmas anya" rózsafüzér csoport (Toldi Ferencné) élő tagjai
9. A "Fájdalmas anya" rózsafüzér csoport (Toldi Ferencné) +tagjai
10. +ifj. Balcsók János, +Szülei és +Nagyszülei
11. Hálából az égi édesanya tiszteletére
12. +Molnár István és +Szülei
13. A 24 órás engesztelő szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért
14. A Budavári és a Zsiák +szülők és +gyermekük (8.00)
 (11.00)
 +Hajósi Károly (19.00)
15.
16. +Szilágyi Lőrinc plébános
17. +Oravetcz Mihály és neje +Tárnyik Anna, menyük +Máthé Tünde és összes Hoz-
zátartozó
18. +Dr. Tihanyi József 5. évf., és szülei +Tihanyi József és Tihanyi Józsefné
19.
20. +Hajósi József, neje +Brena Erzsébet, +Károly fiuk és összes +Hozzártartozó
21. +Nyárádi János (8.00)
 (11.00)
 +Madarász Jánosné, +Férje és összes +Hozzártartozó (19.00)
- 22-24.
25. +Mikó István, +Benkó és +Mikó szülők és összes +Hozzártartozó
26. +Ruzsai Pál, neje +Fogd Julianna, +gyermekük és összes +Hozzártartozó
27. Susanna nővérért, a Szeretet Misszionáriusai Rend szolgálatáért
28. *Az egyházközség májusban +Hívei* (8.00)
 (11.00)
 +Szalai János és +Szülei (19.00)
29. A "Szent Anna" rózsafüzér csoport (Heik Istvánné) élő tagjai
30. A "Szent Anna" rózsafüzér csoport (Heik Istvánné) +tagjai
31. Hálából - születésnap alkalmából

**Ferenc pápa:
A gyóntatószék nem tisztító, bűneink
miatt szégyenkeznünk kell**

Az Egyház a napi szentírási részeken keresztül vezet be minket a megbocsátás nagy misztériumába, Isten irgalmasságának nagy művébe. Az első lépés a bűneink miatt érzett szégyen, ami kegyelem, és magunktól nem érhetjük el.

Ha azt kérdezem, mind bűnösök vagytok-e, azt válaszoljátok: „Igen, atyám, mind azok vagyunk.” – „És mit tesztek, hogy megbocsáttassanak bűneitek?” – „Meggyónjuk őket.” – „És hogyan mentek gyónni?” – „Hát, odamegyünk, elsoroljuk a bűneinket, a pap feloldoz, három Üdvözlégyet ad penitenciaként, aztán hazamegyünk békével.” Ha ezt felelitek, akkor nem értettétek meg a lényegét! – hangsúlyozta a szentatya. – Csak elmentetek a gyóntatófülkébe, és mint egy közhivatalban, elintéztetek egy ügyet. Nem úgy mentetek oda, hogy szégyenkeztetek tetteitek miatt. Láttatok néhány foltot a lelkiismereteten, és tévesen azt hittétek, hogy a gyóntatószék egy tisztító, ahol kiveszik a foltokat. Nem voltatok képesek szégyenkezni a bűneitek miatt.

Szégyenkezni kell tehát, de tudatában kell lenni a megbocsátásnak is. Helyet kell csinálnunk a lelkiismeretünkben a megbocsátásnak, a csodának, amit Isten a szívünkben véghez visz. Ha ugyanis ez a csoda nem tud oda belépni, akkor a gyónás után kimegyünk, találkozunk egy barátunkkal, és elkezdünk kibeszélni valakit, vagyis tovább vétkezünk.

Csak akkor tudok én is megbocsátani, ha úgy érzem, hogy nekem is megbocsátottak – magyarázta a pápa. – Ha nem vagyunk tudatában annak, hogy megbocsátottak nekünk, akkor soha nem fogunk tudni mi magunk megbocsátani. Mindig bennünk lesz a többiekkel való leszámolás vágya.

Megbocsátani és bocsánatot nyerni olyan misztérium, amit nehéz megérteni.

Imádság, bűnbánat és szégyenkezés kell hozzá.

Hányszor van úgy velünk, hogy kilépünk a gyóntatószékből, és úgy érezzük, megúsztuk? Ez nem a bocsánat elnyerése, hanem képmutatás: egy álmegebocsátás kicsikarása, ellopása – nyomatékosította Ferenc pápa.

„Kérjük az Úr kegyelmét, hogy megértsük a »hetvenszer hétszer« értelmét! Kérjük a kegyelmet, hogy szégyent érezzünk Isten előtt! Nagy kegyelem ez. Szégyenkezni önnön bűneink miatt, és így elnyerni a megbocsátást és a nagylelkűség kegyelmét, hogy másoknak odaadhassuk. Mert ha az Úr oly sokat megbocsátott nekem, ki vagyok én, hogy ne bocsássak meg?”

A Mária Légió fogadalom megújítása

Március 25-én a kistarcsai Rózsafüzér Királynéja templomban Frajna András atya mutatta be a szentmisét a Mária Légió lelkipapjaiért, tagjaiért, és a háttér imádkozókért.

A Mária Légió nagy családja évenkénti fogadalom megújítással erősíti meg a Szűzanyához való hűségét. Idén ennek résztvevői voltak a kistarcsai, csömöri és a kerepesi csoportok tagjai. Napi imáinkat és a heti rendszerességgel megtartott imaórákat a Szűzanya szándékára ajánljuk fel. Imáinkra kérjük a jó Isten áldását és Szűz Mária közbenjáró segítségét.

Ezúton is köszönetet mondunk a kistarcsai testvérek kedves vendégszeretetéért:
a kerepesi Mária Légió csoport tagjai

HATYÚ-DÍJAT KAPOTT MEGYÉSPÜSPÖKÜNK

Idén a kitüntetés egyéni kategóriáját **Beer Miklós püspök**, míg a közösségi díjat két paralimpikon, Kálmán Krisztina és Keresztesi Erika, a Reménység Egyesület sportolói kapták.

A díjátadó ünnepséget a Rubra Étteremben tartották, az Esze Tamás Honvéd Nyugdíjas Egyesület énekkarának közreműködésével. A megjelenteket Hemela Mihály, a Váci Értelmiségi Klub elnöke köszöntötte, aki az ünnepeltekkel együtt ült az elnökség asztala körül; előttük a kitüntető oklevelekkel és a hagyományos, marcipánhatyúval díszített tortákkal.

Beer Miklós munkását Rozmaring Sándor méltatta, kiemelve, hogy a váci püspök az értékek méltó őre, aki munkáját hivalkodás nélkül szerényen végzi.

"Valaki azért szereti, mert együtt úszhat vele minden reggel hat órakor a váci uszodában; van aki azért, mert püspök léte nem ártallja fölszedni a szemetet sétálás közben. Legtöbbször persze a prédikációit hallgatják, vagy a könyveit olvassák; de akik figyelnek rá, azoknak nem kerülte el a figyelmét a cigánypasztorációról szóló körlevele sem, hiszen a lelki élet elmélyítése mellett, tevőlegesen is részt vállal a cigányság társadalmi felzárkóztatásában." - hangzott el többek között a méltatásban.

A CSALÁD SZERETETKÖZÖSSÉG

A család: szeretetközösség, amely a házasságon alapul, védelmezi a gyermekeket és az időseket. A család életközösség, amely önálló egység.

Amint Boldog II. János Pál pápa írta *Familiaris consortio* kezdetű apostoli buzdításában: a család nem az azt alkotó személyek összessége, hanem szeretetközösség. Az a hely, ahol megtanulunk szeretni: az emberi élet természetes központja.

Olyan emberekből áll, akik szeretnek, párbeszédet folytatnak, feláldozzák magukat a másikért, óvják az életet, különösen a gyengébbekét. Mindenkinek a családon belül, az otthon melegében, a testvérekkel, édesanyával, édesapával együtt felnőve fejlődik a személyisége.

A család az a hely, ahol nevet, szeretetet kapunk, ahol megtanuljuk a párbeszéd és a személyek közötti kommunikáció művészetét. Itt ébredünk rá saját méltóságunkra, megtanuljuk elismerni – főleg, ha keresztény nevelést kapunk – minden ember méltóságát, különös tekintettel a betegekre, a gyengékre, a kitaszítottakra. Mindez a család-szeretetközösség elismeréséért kiált ma, az egyén jogait hangsúlyozó világunkban.

A második szempont, amelyre a Szentatya fölhívta a figyelmet: a család alapja a házasság, amely a férj és a feleség szabad döntésére és hűséges szerelmére épül. A párkapcsolatban és a családban felmerülő nehézségek és próbatételek hozzájárulnak ahhoz, hogy növekedjünk a jóságban, az igazságban és a szépségben.

Osztozni mindenben, önfeláldozásban és örömekben, számítás nélkül: ezt a tapasztalatot tanulhatják meg a fiatalok szüleiktől és nagyszüleiktől. Az Istenbe vetett hit élménye ez, a kölcsönös bizalomé, szabadságé és életszentségé, ami nem más, mint önmagunk hűséges és áldozatos odaajándékozása az élet minden napján.

A családi élet két legtörékenyebb szakasza: a gyermekkor és az időskor – tért rá beszéde harmadik részére Ferenc pápa. Az a társadalom, amely magára hagyja a gyermekeket és kirekeszti az időseket, kitépi gyökereit és elhomályosítja jövőjét. A kicsinyek és az idősek gondozása a civilizáltság jele – hangsúlyozta.

A család az evangelizáció nagyon fontos része. „Az igazi keresztény családokat a szekularizált világ fölismerheti a hűség, a türelem, az életre való nyitottság, az idősek tisztelete révén. Mindennek titka Jézus jelenléte a családban. Tisztelettel és bátorsággal felvértezve kínáljuk föl mindenkinek a házasság és a család szépségét, amelyet megvilágít az evangélium” – buzdított a Szentatya. Majd hozzátette: „figyelemmel és szeretettel forduljunk a nehéz helyzetben lévő családokhoz, azokhoz, akiknek el kell hagyniuk földjüket, a szétesett családokhoz, akiknek nincs otthonuk vagy munkájuk, vagy sok más okból szenvednek; a válságban lévő házastársakhoz vagy azokhoz, akik már különváltak. Mindenkinek közel akarunk lenni”.

(Ferenc pápa)

Ön mennyi időt tölt szeretteivel?

A mai felgyorsult világban sokat dolgozunk, sietünk a munkahelyre, a boltba bevásárolni, haza, vacsorát főzni, este fáradtan zuhanunk a kanapéra a tv elé. Sokszor nincs időnk se magunkra, se azokra, akiknek fontosak vagyunk, akik számítanak ránk.

Az alábbi történet is ezt mutatja: Egy tanítónő arra kérte kisdíákjait, hogy írjanak fogalmazást arról, hogy mit szeretnének Istentől kapni. A gyerekek le is írták kívánságait. A pedagógus este javította ki a dolgozatokat. Az egyik kis gyermek olyan megható kéréssel fordult Istenhez, hogy a tanítónő elsírta magát. A férje, aki éppen akkor ért haza, megdöbbenve látta, hogy felesége sír.

- Mi történt, mi bánt?– kérdezte.

- Olvasd el ezt a fogalmazást, az egyik diákom írta. – felelte.

A fogalmazásban ez állt: Uram, ma este kérlek, tégy meg valami különlegeset nekem: változtass televízióvá, mert így megbecsült tagja lennék a családnak, hiszen a szüleim így folyamatosan rám figyelnének. Ha ezt teljesíted nekem, akkor több órát csak velem fognak foglalkozni.

Én leszek a figyelem középpontjában, így el tudom mondani azt, amit akarok, anélkül, hogy félbeszakítanak. A televízió különleges helyet foglal el a családnak életében, édesapám mikor hazaér a munkából, csak vele foglalkozik, még akkor is, ha fáradt.

Én nem vagyok ilyen szerencsés, édesanyám akkor sem kérdi meg, hogy vagyok, ha látja, hogy van valami baj, mert letörtnek és szomorúnak látszom. Nem szeretem, ha levegőnek néznek, arra vágyom, hogy velem is foglalkozzanak. Istenem, talán nem kérek sokat, csak annyit kérek, hogy lehessen én a televízió helyében. Ekkor a tanítónő férje azt mondta: - Istenem, szegény gyermeknek milyen szívtelen szülei vannak. A tanítónő kisírt szemmel közölte: - *Ezt a fogalmazást a fiúnk írta.*

Az Ön gyermeke, unokája, vagy éppen családtagja mit kérne Istentől? Mennyi időt tölt szeretteivel? Számíthatnak az Ön figyelmére, idejére? Mit tudna tenni ezen a héten, hogy jobban érezzék szeretetét?

Heti megfontolandó gondolat

Istenem, magamban vagyok. Nem vesznek körül szeretteim, mert a betegség gondját most nekem kell viselnem. Mégis most értük könyörgöm, akik távol vannak tőlem: családomért. Mennyit tettek értem, aggódnak sorsom miatt, együttérzésük megkönynyebbülést jelent nekem. Tudom, hogy szeretnek és szeretettel gondolnak rám nehéz óráimban.

Uram, most fájdalmaimat, szenvedéseimet fogadd el értük is. Az elviselt szenvedések érdeméből gazdagítsd őket is. Erősítsd őket hitükben, erkölcsükben, adj nekik bátorságot, hogy Téged soha el ne hagyjanak, Hozzád hűtlenek sose legyenek. Add, hogy tanuljanak betegségemből ők is Téged egyre inkább szeretni most és mindörökké. Ámen.

Szentháromság vasárnapja

Életünk folyamán sok kérdést teszünk fel önmagunkban. Keressük a választ arra, hogy honnan van a világ, hogyan kerülünk mi a világba, mi az életünk értelme, miért szenvedünk, létezik-e az Isten, és ha igen, akkor milyen. Az egyik keresi egészségét, a másik a gazdagságot, a harmadik a jó szerencsét, sokan életük párját, de mindnyájan keressük a boldogságot. Az emberiség történetét figyelve megállapíthatjuk azt is, hogy az ember minden időben kereste az Istent, még akkor is, amikor ki-mondta Róla, hogy nem létezik. Vajon milyen lehet az Isten, akit oly sokan keresnek?

A II. Vatikáni Zsinat után vita alakult ki a helyes istenképről, melynek eredményeképpen IV. Maximos keleti pátriárka egy nyílt levelet fogalmazott meg „Isten, akiben nem hiszek” címmel. Isten valódi arcát keresi benne, amit mi emberek, gyakran eltorzítunk. Így fogalmaz írásában: „Soha nem fogok hinni az olyan Istenben, aki nem érdeklődik az ember iránt, és nem lel benne örömet. Soha nem fogok hinni az olyan Istenben, aki azt akarja, hogy rettegek tőle, aki csak azt várja, mikor hibázom. Soha nem fogok hinni az olyan Istenben, aki azt várja az embertől, hogy minden próbatételt kitűnőre oldjon meg. Soha nem fogok hinni az olyan Istenben, aki minden emberi örömet a pokol tüzével fenyeget. Soha nem fogok hinni az olyan Istenben, aki nem képes megérteni, hogy a gyermekek néha eltévednek és felejtene. Soha nem fogok hinni az olyan Istenben, aki nem kínálna újabb lehetőséget a találkozásra annak, aki elhagyta Őt. Soha nem fogok hinni az olyan Istenben, akinek nincs az egyes emberhez néhány személyre szóló szava. Soha nem fogok hinni az olyan Istenben, aki akadályozza az embert, hogy megváltozzon, hogy az örök élet reményében megváltoztassa a világot. Soha nem fogok hinni az olyan Istenben, aki ellenséges az anyagvilág iránt. Soha nem fogok hinni az olyan Istenben, aki ellenséges az ember nemisége iránt. Soha nem fogok hinni az olyan Istenben, aki nem egyenlő a szeretettel. Soha nem fogok hinni az olyan Istenben, aki nem képes mindent szeretetté változtatni, amit csak érint. Soha nem fogok hinni az olyan Istenben, aki örökre megsemmisíti a testet ahelyett, hogy feltámasztaná. Soha nem fogok hinni az olyan Istenben, aki csak a lelkekkel törődik, nem pedig az egész emberrel. Soha nem fogok hinni az olyan Istenben, akitől nem kellene félni a gazdagnak, kinek ajtaja előtt nyomor van. Soha nem fogok hinni az olyan Istenben, aki örömét leli az emberi szenvedésben. Soha nem fogok hinni az olyan emberek Istenében, akik azt gondolják, szeretik Istent, de az embereket megvetik. Soha nem fogok hinni az olyan emberek Istenében, akik templomba járnak, ez mellett hazudnak, lopnak és csálnak. Soha nem fogok hinni az olyan emberek Istenében, akik soha, semmit sem tesznek másokért. Soha nem fogok hinni az olyan emberek Istenében, akik minden kérdésre tudják a helyes választ. Soha nem fogok hinni az olyan Istenben, aki csak egy nemzet, egy faj és egy kultúra tulajdona. Soha nem fogok hinni az olyan Istenben, aki nincs minde-nütt jelen, ahol az emberek szeretik egymást. Soha nem fogok hinni az olyan Istenben, akivel csak a templomban találkozhatok. Soha nem fogok hinni az olyan Istenben, aki magunkra hagy a szenvedésben. Soha nem fogok hinni az olyan Istenben, akit csak a bölcs és okos emberek érthetnek meg. Soha nem fogok hinni az olyan Istenben, aki nem titok az emberek számára. Soha nem fogok hinni az olyan Istenben, akiben nem bízhatok. Igen, az én Istenem, más Isten!”

Szent Jánossal együtt mi is kimondhatjuk: „Isten a szeretet.” Isten az Atya, a Fiú és a Szentlélek szeretetközössége. Bár tudjuk, mégis mennyire távolinak tűnik számunkra. Földi életünkben számtalanszor megtapasztalhatjuk Isten végtelen szeretetét. Mi is megmutathatjuk, hogy mennyire szeretjük Istent, mégpedig úgy, hogy megmutatjuk, mennyire szeretjük embertársainkat, akik körülöttünk élnek. A szeretet akarat kérdése. Életünkben a család lehet az ún. „földi szentháromság”, a szeretet közössége, amelyből meríthetünk, hogy adni tudjunk. A szeretetnek e fajta forrása gyakran kiapadóban van világunkban és ennek következtében az ember szomjazik. A Szentháromság egy Isten az, akitől a családok újra erőt remélhetnek. A Szeretet ugyanis maga az áldozat, a megbocsátás és szolgálat.

Jeremy Driscoll: Ez történik a misén (sorozat)

Az Úr imádsága 4.

Bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek

Normális dolog, hogy imádságban kérjük Istent bűneink megbocsátá-sára. Ami viszont meglepő ebben a kérdésben, az az a feltétel, amelyet hozzá merünk illeszteni; vagyis hogy úgy bocsásson meg nekünk, ahogyan mi is megbocsátunk. Ez nagyon veszedelmes imádság lenne, ha nem Krisztusban, Krisztus által és Krisztussal imádkoznánk, ahogy most, az eucharisztíának ezen a pontján a lehető legerőteljesebben tesszük. Miközben e szavakkal fordulunk az Atyához Krisztus keresztdozatában, amely előttünk van az oltáron, ő megbocsátott azoknak, akik halálra adták: „*Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit tesznek*”. Amikor ezt a kérést imádkozzuk az Úr imádságában, az Atya saját Fiában lát minket, abban az órában, amely nem múlik el. Amikor közösségre lépünk áldozatával, megosztja velünk mások iránti tökéletes megbocsátását. Feltöltekezünk energiájával a szeretetre és a megbocsátásra, és erőt merítünk, hogy úgy szeressünk, ahogyan ő tette, s ez messze túl van azon, amire mi valaha is képesek lennénk a magunk erejéből. Bűneink így nem csak a mások iránti megbocsátás érdekében tett satnya erőfeszítéseink mértékében nyernek bocsánatot, hanem Krisztus mértékében. Természetesen aztán e mérték szerint kell élnünk, igazán megbocsátva, ahogyan ő tette. De lényegében arról van szó, hogy csak vele közösségben tehetünk így, sohasem csak a saját erőnkéből.

Amikor igényt tartunk a tökéletes közösségre Krisztus megbocsátásával, akkor nyilvánvalóan újra a jövőbeli mennyei állapot területére érkezünk, és már a mennyei liturgián belül imádkozunk. Tökéletes megbocsátás egymásnak, és tökéletes közösség egymással; mindkettő az eljövendő mennyei boldogság része. Ezt megízlelve már most elvihetjük valóságát jelenünkbe.

És ne vígy minket kísértésbe

Újra érezzük a jövő és a jelen közötti feszültséget. Nyilvánvalóan annak tudatában imádkozunk, hogy még nem vetettük meg végérvényesen és teljesen a lábunkat az eljövendő boldogságban, amelyre hivatottak vagyunk. Ezért imádkozzuk, hogy kommuniónk gyümölcse többek között az legyen, hogy Isten ne engedjen bennünket a bűn felé vezető útra lépni. Még ha az imádság jelen pillanata békével és örömmel teljes is, tudjuk, hogy amikor ennek a konkrét ünneplésnek vége van, újra szemben találjuk magunkat a jó és a rossz között folyó küzdelemmel. Tudjuk, hogy magunktól nélkülözzük a bölcsességet és az erőt, hogy sikerrel vívjuk meg ezt a harcot, ezért teljesen mennyei Atyánk karjába vetjük magunkat, és könyörögve kérjük őt, hogy mentsen meg attól az úttól, amely eltérít tőle. Ha nélkülözzük is a bölcsességet és az erőt, még mindig képesek vagyunk arra, hogy szívünket és akaratunkat Isten kezébe helyezzük, és elmondjuk neki, hogy sohasem akarunk hűtlenné válni ahhoz a közösséghez, amelyben most vagyunk.

De szabadíts meg a gonosztól

A gonosz nem valami elvont dolog. Magától a Sátántól való megszabadítást kérjük, tudva, hogy isteni segítség nélkül az ő karmai közé kerülnénk. Hazug és csaló, gyűlöl minket, féltékeny Istenben való életünkre; megpróbálja megsemmisíteni Isten szerető üdvtervét. „*A világ teljesen a gonoszságban fetreng*”, mondja János apostol. Tőle való megszabadításunk abban a kommunióban rejlik, amelyet most fogunk magunkhoz venni. Mert benne „Isten gyermekei” vagyunk, Isten egyszülött Fiával együtt. Szintén János apostol mondja erről:

„Tudjuk, hogy mindaz, aki Istentől született, nem vétkezik. Aki Istentől született, távol tartja magát a bűntől, és a gonosz nem fér hozzá”.

Még egyszer: szükséges tudatában lennünk az imádság hatalmas terjedelmének. A „minket” nem egyszerűen ez a konkrét imádkozó közösség. A gyülekezet az egész világ nevében imádkozik, hogy az egész világ szabaduljon meg minden gonosztól a múltban, a jelenben és a jövőben, és hogy az egész világ szabaduljon meg a Sától, a Gonosztól.

E szavakkal tanított minket Jézus imádkozni. Nem mondhatnánk el ezeket nagyobb erővel az Atyának, mint most, a mise jelen pillanatában, amikor felkészülünk az Úr testének és vérének vételére. Az imádság a megszabadítás utáni kiáltással fejeződik be, amely egyszerre szorongó és reménnyel teli. A következőkben többszörösen visszhangzik az imádság utolsó kérése, míg végül elhal, és helyet ad egy másik imádságnak: „Szabadíts meg, kérünk, Urunk, minden gonosztól..., hogy mindenkor bűn és baj nélkül éljünk.” Az imádság derűs befejezést nyer, pontosan megnevezi a feltételeket, amelyek közt jelenleg élünk. Életünkben bűn és baj vesz körül, és amikor az ezekről való szabadulást kérjük, „reménykedve várjuk az örök boldogságot, és Üdvözítőnknek, Jézus Krisztusnak dicsőséges eljöttét”. Az imádságban közbülső helyet foglalunk el: egyfelől a világ gonoszságai, másfelől Krisztus eljövetele a jövőből. Ezen a köztes területen az egész gyülekezet hozzáadja a maga dicsőítést a pap kibővített kéréséhez. Ezt a dicsőítést pontosan azért tudjuk kimondani, mert reményünkben már látjuk Üdvözítőnk eljövetelét. Az Atyával folytatott párbeszédünket a vele való közösség szavaival zárjuk le: „Mert tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké.”

Az Oltáriszentség imádása

*Egy mély és kortárs nyelven megszólaló könyv az Egyház szívéből
A Szent István Társulat és a Domonkos Nővérek közös kiadása*

Imáadásra vagyunk teremtve. Isten mindent megadott nekünk ahhoz, hogy elismerjük nagyságát és fenségét, szemléljük szépségét, örvendjünk annak, hogy ő valóban a mindenható Isten, a mi Teremtőnk, Atyánk és az Ő Fiában, Jézusban a mi Megváltónk.

Azért, hogy igazi imádóvá váljunk, amilyeneket az Atya keres magának, alázatos tanulásba kell kezdenünk. Az imáadás az Egyház kincse és legfőbb tevékenysége, ez az élete, ami az évszázadok során egyre nyilvánvalóbbá vált, egészen az eucharisztikus imáadásig. Az Egyház előttünk élt tagjai értékes tanítással szolgálnak számunkra, amely által olyan imádókká válhatunk, akik lélekben és igazságban imádják az Istent. Ez a könyv ebbe a tanításba vezet be minket.

A Tartalomból: - Az Oltáriszentség imádása - A bóbiskolás dicsérete

- Megmaradni jelenlétében - Élni a szentségimádat - Imádság vagy imádás?

- Az imáadás: jelzőtáblák a Szentírásból

- Az Oltáriszentség imádása: mozdulatlan mozgásba hoz

(Kapható a Szent István Társulattól)

Tokody Ödön: Az öreg plébános levelei

9. levél - Baljós kezdet

Kedves Uramöcsém!

Káplán beosztásom első napján, amikor este lelkesmeretvizsgálatot tartottam lefekvés előtt, könnyek gyűltek a szemembe, mert erkölcsileg összeverték azon a napon, ártatlanul. De hát csak sorjában. Elmondom íme, ennek az örökre emlékezetes napomnak keserveit.

Délután három órakor érkeztem meg a nagyklinki állomásra, ahonnét szekéren voltam továbbmenő Nacafalvára. Alig ért lábam földet, kis köpcös alak perdült elém. Rossz állapotban lévő reverenda volt rajta, bal kezében sörtecsomós, zöld vadászkalapot lobogtatva éles tenorhangon üdvözölt: Üdvözlég, dicsőséges vértanú! Szelíd szeretettel nyújtottam neki kezemet, és mondtam: üdvözlöm kedves Testvér!

Cinikus Márton, káplánelődöm, mert ő volt, szekérral jött elém. Megrázta kezemet, és hangosan folytatta: Na maga is megemlegeti még a magyarok Istenét. Mert tudja meg, hogy az első plébánosa tíz oroszlán torkával és karmával van felszerelve.

Újmisés érzékenységgel keltem a távollévő, és még nem ismert első plébánosom védelmére: Én kérem főnökömben mindenkor Krisztusban testvéremet és parancsolómat akarom tisztelni.

Cinikus nevetve ütött a vállamra: Lári-fári! Sárgacsőrű csiripelés ez csak! Majd másképp beszél kelmed ma estére. Rosszallásomat kimutatandó, szó nélkül elfordultam és csomagom után néztem. Miután ládámat megkaptam és az állomásfőnök szívességből az egyik málházó talicskáján azt az állomás elé tolta, a szekeret kerestem meg. Hamarosan megtaláltam, mert csak egy állott ott, és azon már fönt ült Cinikus kollégám is. A szekeres gazda illő tisztelettel megsüvegelt: Isten hozta a Tisztelendő Urat! - mondta. Jó egészséget kívánok munkájához. A kezemet nyújtottam neki. Előbb megtörölte tenyerét a nadrág szárába, és csak azután parolázott velem.

Fölkecmélődtem a kocsiba, és miután a ládámat a saroglyában elhelyeztük, elindultunk. Ekkor láttam csak, hogy szekerem föl van díszítve. A lovak szerszámaához zöld gallyakat tűzött a fuvaros, ostora nyelére pedig egy bokréta tubarózsa volt kötve. Jólesett ez a figyelem. Íme, gondoltam magamban, szeretni fognak engem Nacafalván. Föltettem, hogy a szeretetet én is türelmes megértéssel viszonzom majd.

Alig tettünk néhány kerékfordulást, Cinikus kollégám a helyi viszonyokról kezdett beszélni. Nem akartam meghallgatni, és az iskolában tanult módon félbeszakítottam a megindult beszéd folyamatát, és megjegyeztem: Bármint beszél kollega úr, én csak amondó vagyok, hogy ez a krumpli itt az útmentén, igen jól meg van kapálva.

Cinikus ajkába harapott. Észrevette rendreutasításomat. A szekeres gazda azonban hátrafordult és megjegyezte: Nem krumpli az, instálom, hanem paradicsom. Láttam tekintetén és kiéreztem hangjából, hogy nagyot estem a szemében. Pap létemre, kibem a tudás tökélyét vélte, íme ilyen tudatlannak mutatkoztam.

Közben befordultunk a szőlők közé, és a láthatáron már föltűnt Nacafalva karcsú tornya. Elgondolkodtam, onnét hirdetem majd az ígét. Egyszer csak hangos kiáltozás riasztott föl üdvös gondolataimból. Az egyik szőlőből három úriember tartott kocsink felé. Az egyik piros képű, gömböc emberke volt, a másik hórihorgas meszelőnyél, a harmadik pedig nagy behemót alak. Látszott, hogy vártak bennünket. A szekér megállott és a nagy behemót előlépett.

Üdvözöllek komám, kezdte pityókosságtól akadozó nyelwel, mint a község jegyzője és a mindenkori káplánok cimborája és védője. Hűséges társaid leszünk a pohárnál, harminckétlevelű bibliaforgatásban és a gazdád megrendszabályozásában. Éljen! E furcsa szónoklat után leszedtek a kocsiról. Bemutatták a másik kettőt is: a nagy nyurga a kántortanító volt, a kis a gömböc pedig a lódoktor.

Cinikus kolléga fanyar arcfintorral legyintett nekik: Bevásároltatok! Nem tudom, mire mentek majd vele. Nagypénteki prédikációt tart majd ez néktek a pohárkoccintáshoz is. No, no, vélekedett a kántor, majd kineveljük!

Beljebb kerültünk a szőlőbe, ahol terített asztal és telt kancsók vártak bennünket. Kényszeredett udvariassággal foglaltam helyet közöttük, és észrevettem, hogy tartózkodó viselkedésem lehűtötte őket. A beszélgetés erőltetetten folyt és mindig csak a principálisomat korholta. Kivettem szavukból, hogy Nacafalván éles harc dühöng a községháza és a plébánia között, amely harcban a szövetségesek voltak eddig a fővezérseget betöltő jegyző oldalán a kántor és a káplán is. Most azt várták, hogy én is közejük állok. Néhány koccintás után indítványoztam, hogy induljunk. Valamennyien velem akartak tartani a szekéren. Nem lehetett kifogásom ellene, hiszen községi fuvarban szállítottak magamat is.

Előre mentem és megálltam a szőlő gledicsia kerítésénél, hogy a többieket megvárjam. Hallottam, amint a fuvaros a jegyző kapásával beszélgetett. Aztán hogy mutatja? - kérdezte a kapás. Hitvány biz az. Csak hálni jár bele a lélek. Azután meg tudós se lehet nagyon. Még a paradicsomot is krumplinak nézte. Nem tudom, mit tanult az iskolában? Megértettem, rólam van szó. Azután nagy ügyyel-bajjal fölkászálódtunk a kocsira. Az ülésre hárman kerültünk: a jegyző, meg a kántor, közbülsőnek én. A lódoktor a saroglyába telepedett, Cinikus meg a fuvaros mellé. Pityókos volt valamennyi.

Községbe érve, sok falubelivel találkoztunk. Estefelé volt és sarjút hoztak haza a jószágnak. Cinikus fölhívta a figyelmemet egy öregasszonyra, aki az egyik ház előtti padon ült és a fejét csóválva szemlélt bennünket. No, kollégám, magáról tudni fogja holnap már mindenki, hogy részeges kancsó. Náncsi néni, az olvasó egyesület elnöknője addig kiharangozza.

Végre megérkeztünk a plébánia elé. Az alakban állott a principálisom. Sovány, vércseképű, ősz ember. Amint meglátta a társaságomat, visszahúzódott. Letettek a kocsiról ládástól. Cinikus a jegyzőhöz ment vacsorára és hálni. Elkészöntek tőlem, de a jegyző utánam kiáltott: Vacsora után jövünk érted!

Beléptem új otthonom kapuján. A verandán magas öregasszony fogadott. Később megtudtam, hogy a plébánosom özvegy húga. Reszkető hangon tett szemrehányást: Szent Isten! Hogyan jöhetett ezekkel? Lesz most hadd el hadd! A plébániahivatalt kerestem. Bekopogtam, de nem szólt senki. Benyitottam. A szoba közepén plébánosom állott. Dicsértessék a Jézus Krisztus, köszöntem illő alázattal. Van szerencsém alázattal bemutatkozni... Itt szavamba vágott új főnököm: Kicsoda maga? Az új káplán? Szép kis káplán! Részeg kompániával állít be hozzám! És hozzá kikkel? Halálos ellenségeimmel! De kérem szépen - akartam kimagyarázni a dolgot, ámde principálisom letorkolt: Egy szót se! Majd a püspöknek megfelel érte. Még ma megírom a feljelentést. Most pusztuljon a szobájába.

Megkerestem a káplánszobát és lerogytam a két szék közül az egyikre, amelynek nem volt kiszakadva a nádfonala. Gondolkodni sem tudtam, csak ültem lesújtottan. Egyszer csak benyitott hozzám a szolgáló, és vacsorához hívott. Az ebédlőbe érve, újra magyarázatot akartam adni, de principálisom rám kiáltott: majd a püspöknek

mondja el. Még ma megírom a följelentést. Torkomon akadt a szó és alig ettem valamit. Velem szemben a plébános úr öreg nővére ült, és láttam, hogy e jó lélek szánalommal néz rám. Alig vártam az asztalbontást. Szobámba mentem, világot sem gyújtottam, bezártam az ajtót, ablakomat. Öt perc múlva szörnyű dörömbölés hallatszott ablakomon. A jegyzőék jöttek értem. Meg sem mozdultam. Egy ideig zavarogtak, végül elkotródtak. Halottam a jegyző hangját: megállj te csipás, megkeserülöd még ezt! Mi nem kellünk neked, hanem azzal a vén zsugorival szövetkeztél össze ellenünk.

Amikor elvonultak, világot gyújtottam és imádkozni kezdtem. Kisvártatva halk kopogás hallatszott ajtómon. Káplán úr! - susogta egy hang. Kinyitottam az ajtót és a plébánosom öreg nővére állott előttem. Egy csupor tejet és nagy karéj kenyeret nyomott a markomba. Láttam, hogy nem vacsorált, mondta jóságosan, de utána sebtében el-suhant a konyhába vivő ajtó felé, mert az iroda felől léptek hallatszottak. Ijedten tekintettem arra, és a plébánosom állt előttem. Ki volt itt? - kiáltott rám haragtól reszketve. Valami női alakot láttam. Micsoda káplán maga? Az első este fehérszeméllyel trafikál a káplánszobában? Még ma megírom a püspöknek a feljelentést. Megfordult és becsapta maga mögött a kancellária ajtaját. Szólni sem tudtam. Visszatántorogtam szobámba. Letettem a csuprot az asztalra s magam pedig az ágyra borultam - sírva.

Félóra múlva lehiggadtam és átgondoltam káplánságom kezdőnapját. Ezer szent tervvel, buzgósággal telve jöttem ide, és íme megtépázott becsülettel, tönkretéve állok a kezdet kezdetén. Tekintélyemnek vége a nép előtt, mert hogyan néznek arra a káplánra, aki a krumplit sem tudja megkülönböztetni a paradicsompalántától? Becsülemnek vége, mert Náncsi néni kiharangozza a faluban, hogy részeg szemé-lyek társaságában tartottam meg bevonulásomat is.

Principálisom szóba sem áll velem, mert szerinte az ellenségeivel paktáltam össze. A község vezető embereit sértődötten ellen-ségeimmé tettem. Sőt még a főpásztorom előtti tisztességemnek is befellegzett, mert most írja főnököm a följelentést, amely szerint első estémen is fehérszeméllyel tra-fikáltam a káplánszobában.

Bizony, Uramöcsém, az első kápláni éjsza-káján semmit sem aludt barátja:
az öreg plébános

CSALÁDI KUCKÓ

Két csík - egy ember: Pozitív teszt Az anyák örökké emlékeznek a napra, amikor sejtették, amikor biztossá vált, és arra is, amikor elmondták a gyermek apjának, hogy Ő van, és hamarosan megérkezik. Azt sem fogják elfelejteni soha, milyen arccal fogadta az apa a hírt, hogy örültek neki együtt, és mivel ünnepelték. A nők örökké emlékeznek a napra, amikor sejtették, amikor biztossá vált, és amikor elmondták a gyermek apjának, hogy Ő van. Azt sem fogják elfelejteni soha, milyen volt az a jeges rémület, az a félelem, amely ekkor elhatalmasodott rajtuk. Egy folyosón találkoznak azok, akik kilenc hónap múltán szülni fognak. Szülészet-nőgyógyászat. A falakon babákat és mamákat ábrázoló képek, reklámok. Gömbölyödő pocakkal olvasgatnak, kötögetnek, beszélgetnek, nevetgélnek a kismamák. Valakinek már ott totyog a nagyobb gyereke, akit az apuka hűségesen sétáltat, hogy ne unatkozzon. Egy folyosón találkoznak azok is, akik számára félelmetes a gondolat, hogy kilenc hónap múltán gyermekük születhet. Családvédelmi szolgálat. Itt kell megjelenni két alkalommal akkor, ha valaki úgy érzi, nagyobb a feladat annál, mint amit elbír. Itt csend van. Ketyeg az óra, és az ott várakozók nem beszélgetnek egymással. Reggel 8 órakor érkezem ide. Beszélgetni kezdek velük, és hamarosan világosan látszik, hogy egyikük sem felelőtlenségből vagy önzésből jött ide. Mindegyikük szeretné megtartani a babáját, de úgy látják, erre nincs lehetőségük. Fájdalmas történetek kerekednek ki. Válás közben derült ki, hogy jön a gyerek jövedelem nélkül egy szoba-konyhában élve, amikor a napi betevő sincs meg. Jön egy tizenéves kislány is a szüleivel: nekik sincs munkájuk, a lány még tanul. Ha abbahagyja az iskolát, ő sem talál majd munkát. Mindannyian azt hajtogatják, hogy sajnálják, és kár a babáért. Azt is tudják, hogy később talán még bánják az egészet, de most mégsem látnak más kiutat. Látszólag szilárdak a döntésükben, és hogy erősítsék magukat, sorolják az akadályokat, amelyek a szülés elé tornyosulnak. Van, aki egyedül jön. Mobilozik, gyűrögeti a kezét. Van, aki a párjával érkezik, de a párja nem megy be vele a védőnőhöz. Van, akit egy családtag vagy egy barátnő kísér el. Mindannyian megértőek, és azt bizonygatják, hogy tiszteletben tartják a nő szabadságát. A nő egyedül marad. Ő dönt. A gyerek apja csak passzív szemlélő lehet. Szerintük nincs joga beleszólni, hiszen nem ő szüli meg. Sorra bemennek - 10, 15, 20 perc a bent töltött idő. Kint hallani, hogy bent beszélgetnek, de nem érthető. A szipogás hangja kiszűrődik, végül csattan a pecsét. Valakinek az első, második. Aki kijön, elfordítja a fejét, már nem köszön, csak gyorsan elmegy. Könnyes a szeme szinte mindenkinek. Talán még fontolgatnák a kérdést, de a 11 hét hamar telik, és könnyű kifutni az időből. Egy lánynak már másnap reggel hétre van időpontja. Holnap ilyenkor már nem lesz babám, mondja, délután már haza is mehetek. Kezében a sárga csekk, amit be kell fizetni, aztán szabad az út. A védőnő boldogabb napokat kíván, és még elmondja, hogy ide visszajöhet az abortusz után is, ha segítségre volna szüksége. A lány elmegy, csapódik az ajtó, de a védőnő mosolyogva mondja: nem valószínű, hogy ez a lány elmegy a műtetre, látszik, hogy szereti a babát. Még akkor sem dőlt el semmi, amikor a kór-

házi ágy szélén ül pizsamában. A következő lány saját korábbi történetét mondja el. Reggel indult abortuszra, egyedül ment autóval. Hogy elvonja a figyelmét, rádiót hallgatott. Koncz Zsuzsa száma szólt: „Mama, kérlek, meséld el nekem....” A lány kikapcsolta a rádiót, és sírt. Felvették az osztályra, elfoglalta az ágyát, és amikor ő került volna sorra, közölte az orvossal, hogy inkább hazamegy. Megszülte a gyermekét, és jól vannak. Hogyan oldottad meg a problémáidat? - kérdezem. Azok attól fogva nem léteztek, hogy belül eldöntöttem: vállalom a picit - mondta. Akkor egy új projekt indult el: pénzt, lakást, munkát, orvost találni, a gyerek apját megszelídíteni, kelengyét gyűjteni, vigyázni a babára. Egy folyosón két nő. Szülészeti-nőgyógyászat. Felvételre várnak. Hány hetes? Tíz. Mi a panasz? Vérzek. Feküdjön le, nyugalom, nem lesz semmi baj. A doktor úr mindjárt itt lesz. Az orvos érkezik, próbálják menteni. Hány hetes? Tíz. Mi a panasz? A nő leteszi a csekket. Pecsétek megvannak? Meg. Evett ma? Nem. Öltözzön át, majd szólítjuk. Az orvos érkezik, kezdődik a műtét. A nők sosem felejtik el a napot, amikor elvesztették a babát, akit vártak. A nők sosem felejtik el a napot, amikor elvesztették a babát, akit kaptak.

(Keresztes Ilona)

Ima az ifjúságáért

Kérünk Istenünk, segíts fiataljainkat, hogy Szent László bölcsességével
hozzák meg döntéseiket életükben!

Áldd meg, Urunk gyermekeinket, hogy tanulmányaikat, kötelességeiket
Szent László hősi küzdelmével folytassák!

Mennyei Atyánk oltalmazd a kicsinyeket és a fiatalokat mindentől,
mely lelkükre, testükre káros lehet!

Add meg, Urunk, a fiataloknak, hogy példaképeik
egyházunk szentjei legyenek,
és erős hitű, Istenben bízó emberekké váljanak!

Add meg, Urunk nemzetünk ifjúságának, hogy Szent László útján
járjanak: "Testedben tiszta, lelkedben fényes, szívedben bátor"!

Áldd meg, Urunk a szülőket, hogy amint a Szent király vezette népét,
úgy vezessék ők is gyermekeiket!

Urunk, Istenünk, aki Szent László királyban a hit bajnokát és a csodát
érdemlő bizalom példáját adtad nekünk, engedd, hogy a hitben és a
reményben mi is az ő nyomdokain járjunk. Krisztus a mi Urunk által.

Ámen.

2017 Szent László éve

Az idén emlékezünk meg Szent László királyunk trónra lépésének 940. évfordulójáról, s egyben arról, hogy III. Béla 825 évvel ezelőtt szentté avattatta Árpád-házi királyunkat.

1077-ben Szent László trónra kerülésével új korszak kezdődött a Magyar Királyság történetében. Véget ért az a korszak, amely a Szent István-i állam legzavarosabb időszaka volt. Az állandó trónviszályoknak, pogánylázadásoknak, a nyugati és a keleti támadásoknak vége lett, mindezt László királynak köszönhetette az ország. Ezért a lovagkirályról már élete során sok legenda elterjedt.

A király nemcsak az irodalmi alkotások kedvelt szereplője, hanem a képzőművészetben is megjelenik, számos falifestményen ábrázolták őt, vagy magát a róla szóló legendát festették meg, vagy a három szent király egyikeként jelenik meg a freskókon. Ugyancsak több templomi és köztéri szobor állít emléket a lovagkirálynak.

Az emlékév tanácsadó testületének tagjának - Okos Mártonnak kezdeményezésére - Pécsi L. Dániel jelképművész megtervezte az emlékév jelképét és zászlaját.

A kétoldalas, keresztrudas emlékHzászló előoldalának közepén a hermet látjuk a Szent László-év 2017 körfelirattal. A hátoldalon egy összetett jelképet ábrázolt, melynek előképe a herma mellsőjét díszíti. Az átalakított összetett jelkép közepére a XI. században használatos gótikus

pajzsot helyezte az Árpádok vörössel és ezüsttel hétszer vágott családi címerével. E mögött András-kereszt formában két csatabárd látható, amely Szent László király legfontosabb egyházi jelképe (attribútuma).

A csatabárdok két oldalán vörös mezőben, ezüst kettős keresztet ábrázolt, vagyis az Árpád-háziak hatalmi címerét. A középső pajzs tetejére nem a nyitott leveles koronát helyezte, hanem a Szent Koronát, tudatosítván azt, hogy a Szent László-évet a Szent Korona és Szent László lovagkirály oltalmába helyezte.

Szent László korokon átívelő példakép. A kárpát-medencei magyarság megerősítésére és a közép-európai országok szoros együttműködésén alapuló sorsközösség vállalására kötelez ma Szent László öröksége.

**A szilasligeti Szent László templom búcsúünnepén,
emlékezzünk méltó módon Árpád-házi királyunk érdemeire.**

G y e r m e k o l d a l

Kertész vagy?

Gondold azt, hogy kertész vagy, Isten kertésze, aki sövényt húz minden kicsi, gyenge és törékeny palánta köré, hogy azok nőhessenek és teremhessenek. Veszély ugyanis, amely sérülést okozhat nekik, van elég! És ami egyszer eltört, az nehezen gyógyul...

Vannak dolgok életében, amelyeket minden áron meg kell óvni és védeni! Hisz Isten dolgainak a kertésze vagy. Egész életed folyamán felelős vagy azért, ami, és aki számára fontos, illetve amit, és akit Isten rád bízott. Legyél jó kertész! Megfontolandó gondolat. Ne mérgeződj azon, hogy nem tudod az embereket megváltoztatni és olyanná tenni, amilyennek szeretnéd, ha lennének, mivel még magadat sem tudod olyanná tenni, amilyen lenni szeretnél.

Ne csak álmodozz!

Egyszer egy szegény asszony talált egy tojást. Boldogan hívta magához a férjét és gyermekeit.

- Megszűnt a nyomor - mondta nekik.

- Nézzétek mit találtam: egy tojást. Nem esszük meg, hanem átvisszük a szomszédasszonyhoz, hogy tegye a kotló alá és keltesse ki. Így hamarosan lesz egy csibénk, amelyből nemsokára tyúk lesz. Természetesen azt sem esszük meg, hanem hagyjuk, hogy tovább tojjon, hogy legyen sok csirkénk, meg tyúkunk és még több tojásunk. Nem eszünk sem tojást, sem csirkét, de még tyúkhúslevest sem. Mindent eladunk, és az árán veszünk egy borjút. Neveljük a borjút, amíg tehén lesz belőle. A tehénnek lesz sok borjúja, nekünk meg lassan egy egész csordánk. Eladjuk a csordát és veszünk az árán egy telket, a telekre építünk, az egyik részt eladjuk, és veszünk rajta... Amíg nagy lelkesedéssel így szónokolt az asszony, a tojás kicsúszott a kezéből, leesett a földre, és nem maradt belőle más, csak egy álom.

A mi elhatározásaink is gyakran hasonlítanak ennek az asszonynak a fecsegéseire? Majd megcsinálom. Majd megmondom. Majd.... A szeretet cselekedetek nélkül halott. Mit tehetek ma? Mit tehetek most szeretetből másokért?

MEGFONTOLANDÓ GONDOLAT

Dolgozzunk, gyermekeim, dolgozzunk! Eljön a nap, amikor úgy találjuk, hogy semmi sem volt túl sok a mennyországért.

Vianney Szent János

Kárász Izabella: Gyermek

Láttad már a szemét? Nézz bele! Ártatlan, nagy tágra nyílt csoda. Nézi vele a világot, téged, és nincs mindig egy véleményen veled. Benne több van az égből, mint a földből. És téged is olyannak akar látni, mint az égieteket. Te erről mit sem tudsz. Pedig te vagy az apja, vagy az anyja. Úgy néz rád, mint te Istenre. Mit jelentene, ha nem megbízható, nem tökéletes, nem igaz, és nem könyörülő volna az Isten? Mi lennél te Isten nélkül? S nem láttad még a gyermeket lassan járni, nesztelenül, meztelen lélekkel haladni? Nem láttad még sötét szemekkel, roskadozó terhekkkel, mély pillantásokkal bújni előled, meglapulva és megcsalatva? Vagy benned csalódott kegyetlenül, vagy magárahagyatottságában rossz útra tévedt. Fogd csak meg a kezét! Érezd, milyen melegen simul a te erős kezédbe, és mennyire bízunk abban, hogy jó helyre vezetted! Kétféle életet élsz. A te váradnak falain belüli és kívüli életet. Ablakodban kora tavasztól - késő őszig nyílik virág. Még fel is írtad egyszer a kőfalra: BÉKELAK. Tehát kívül eszményi és jó vagy. S ha este hazamégy, fél gyermeked. Miért? Hidd el amennyire megérted az ő lelkét, annyira vagy közel az Isten országához. Kincset kaptál. Aranyat vagy csillogó gyémántot. Ahogy akarod nevezni. Úgy sincs rá kifejezés. Piros dobogó gyermekszívet kaptál. Tiszta, ártatlan gyermeklelket. Csodálatos kérdező, kutató gyermekszemeket. Őrizd őket. Ki ne ejtsd kezedből! El ne törd! Tudod, hogy a világban azért van annyi szerencsétlen ember, mert nem minden gyermeklelke kerül megfelelő kezekbe? Finom mívű porcelán a gyermek lelke, könnyen törik. Olyan szép hivatásod van. Adott neked Isten valakit, aki az ő országába való... Légy olyan. Szeress, akarj, bízzál, remélj, keress, kutass, tégy úgy, mint a gyermek. Meg fogja tenni az Úr, áldani fog az otthon, és tied lesz az élet legnagyobb jutalma: őszinte barátod lesz gyermeked.

Azt mondta egyszer a kicsi kéz a nagynak: Te hatalmas kéz, szükségem van terád, mert nélküled szinte semmit sem érek. Éreznem kell a tenyered melegét, mikor felébredek, és mellettem megjelenysz. Amikor éhezem, és táplálékot adsz, és segítesz, hogy megmaradjak, és felépíthetem apró ajándékaim. Velem vagy midőn járni tanulok, s hozzád futok, ha félelem gyötör. Kérlek, ne hagyj el, maradj velem!

S a nagy kéz így válaszolt a kicsinek: Te kicsi kéz, szükségem van terád, hogy belém kapaszkodj és megragadj. Hadd érezzem kedveskedésedet, mert érted kell kezét fognom sokakkal, de játszani és mosolyogni sem tudok, csak veled együtt, mikor átölellek, s veled együtt felfedezem újra a világot, a csodálatos, kicsiny dolgokat. Hadd érezzem jószágodat, azt, hogy szeretsz, és hálát adva megköszönni dolgokat. Légy mindig velem, erősítsd a kezem... (Gerharg Keifel: Kezek)

MIT TESZ ÖN, AMIKOR A BELSŐ HANG MEGSZÓLAL?

Vannak élethelyzetek, szituációk, amikor nehéz eldönteni, hogyan is cselekedjünk, mi a helyes. Önnel előfordult már ilyen? Figyelje a következő történetben szereplők viselkedését! Ön mit tett volna az egyes szereplők helyében? És mit tettek ők?

A hónap első pénteke van. Egy hívőkkel teli templomban mise van. A padokban aszszonyok, férfiak, gyerekek. Egy fiatal orvos: éppen súlyos betegétől jön. Mellette egy tizenhároméves-forma fiú az apjával.

- Gyuri - súgja a férfi -, elkéssel az iskolából.
- Mégiscsak meg kell áldoznom - feleli a gyerek.
- Nem tudlak megvárni, itt kell hogy hagyjalak - mondja az apa.
- Nem baj - válaszolja a gyermek.

Az apa komolyan elmegy, a fiú vár tovább. Rövidesen jön az áldoztatás. Az orvos látja, amint a gyerek gyors hálaadást végez mellette, és aztán futva indul az iskolába. A templom küszöbén állnak mind a ketten. Az orvos kocsival van.

- Beülsz? Elviszlek az iskolába! - szólítja meg az orvos.

A gyerek kicsit csodálkozva néz rá. - Hallottam amikor a papád hívott - magyarázza az orvos.

A gyerek mosolyog, megköszöni és beszáll. - Már csak öt perc van! - mondja, és sietve becsapja az ajtót. Az autó gyorsan elindul. Az orvos meg a fiú egymásra néz - minden olyan egyszerű és természetes, mint testvérek között; ha alkalom van rá, miért ne segítsünk egymáson.

Kis idő múlva a gyerek jelt ad, hogy álljanak meg.

-Ide nézz, papa! - kiáltja, és dobol az üvegen, hogy magára vonja a figyelmet. Az apa benéz a kocsiba, megismeri fiát, hirtelen megáll, és csodálkozva jön oda:

- Gyuri, mit csinálsz te itt?
- Elvisz az iskolába! -feleli egyszerűen a fiú.
- De hát kicsoda az úr? -kérdi a férfi.
- Most ismerkedtünk meg, együtt áldoztunk.

Az idő sürget, az álló kocsik akadályozza a forgalmat; néhány autó túlkölni kezd.

- Szálljon be Ön is - mondja az orvos -, különben elkésünk.

Gyuri apja szinte automatikusan beszáll; az autó újra elindul. Három perc múlva az iskola előtt van.

- Egy perc hiányzik még a csengetésig - állapítja meg Gyuri elégedetten, és készül kiszállni.
- No és a reggeli? - kérdi az orvos.

- Nincs rá időm, majd eszem akkor, amikor kijövök - és becsukja a kocsik ajtaját, a kezével intve üdvözlést. De már az orvos is kiszállt. Két ugrással bent van egy boltban,

a környék egyetlen élelmiszerboltjában; egy nagy banánt vesz, és meg sem várva a visszajáró pénzt, Gyuri után szalad.

- Nesze, legalább eszel valamit - és odaadja a banánt a fiúnak.

A gyerek megköszöni, mosolyog, és eltűnik a lépcsőn. A csengő az óra kezdetét jelzi. Az apa a kocsiban maradt. Nem fér a fejébe mindaz, ami történt. Mintha álmodnék.

Mikor az orvos megint a volán mellé ül, s megkérdezi, hová vigye, nagy nehe-zen eldadog egy címet. Megérkezve kiszáll - annyi mondanivalója lenne, de mire szóhoz jutna, az orvos már mosolyogva elkészönt tőle, és a kocs repül a kórház felé.

Van egy belső hang bennünk, amely az Isten hangja. Ha arra figyel ezen a héten, jó döntéseket fog hozni.

Heti megfontolandó gondolat

Az igazi szeretet szerény. Az igazi szeretet félreáll, elhagyja azt, akit boldogít, hadd lebegjen a lelke szabadon, hadd röpjön a maga útján, hadd találja meg azt, amire rendeltetett. Ez a szeretet nem óhajt ellenszolgáltatást.

Ez a szeretet elegendő önmagának, és ezért végtelen.

Ez a szeretet tudja, hogy semmi sem a mi tulajdonunk, sem mások teste, sem mások lelke, még saját gyermekeink lelke sem. (Kosztolányi Dezső)

LELKI ÁLDOZÁS az áldozás egyik módja.

A lelki élet hagyománya a lélek fölkészültsége alapján négyféle áldozást ismer: az Eucharisztiát: *1. pusztán materiális, 2. csak szentségi, 3. csak lelki és 4. szentségi-lelki vétele.*

Pusztán materiálisan áldozik az, aki magához veszi az Eucharisziát, de nem tudja, mit cselekszik (öntudatlan v. teljesen tájékozatlan, utcáról betévedt). Csak szentségi módon áldozik az, aki halálos bűn állapotában teszi. Csak lelki áldozást az végez, aki akadályoztatva van a tényleges áldozásban. ***Szentségi-lelki áldozást az végez, aki fölkészülten, odaadó lélekkel veszi magához az Eucharisziát (ha önmagában szentáldozásról beszélünk, erről van szó).*** - A trienti zsinat (1545-63) szerint lelki áldozást azok végeznek, akik szeretetben tevékeny hittel vágyódnak az égi kenyérre, de fizikai körülmények megakadályozzák a tényleges áldozást.

Ima lelki áldozásnál: Édes Jézus! Tiszta szívemből hiszem, hogy valóságosan jelen vagy a legméltóságosabb Oltáriszentségben. Mindennél jobban imádlak és szeretlek. Égő vággyal vágyakozom utánad, de mivel most nem tudok áldozni, gyere legalább lelkileg szívembe. Egyesülök Veled, mintha valóságosan magamhoz vettelek volna. Egészen Neked ajánlom, szentelem magam. Ne engedd, hogy valaha is elszakadjak Tőled!

Magyar állampolgár lett Henri Boulad jezsuita Exkluzív interjú /részlet/

Henri Boulad SJ (1931) Alexandriában született, nagyapja az 1860-as szíriai keresztényüldözéskor menekült Damaszkuszból Egyiptomba. Édesapja szír, édesanyja olasz származású. Melkita rítusú bizánci katolikusként 1950-ben lépett be a Jézus Társaságába. 1963-ban, Bejrútban szentelték pap-pá. Képzése alatt filozófiát, teológiát, pedagógiát és pszichológiát tanult Libanonban, Franciaországban és az Egyesült Államokban.

Három doktorátussal rendelkezik. Visszatérve Egyiptomba ifjúságneveléssel és szociális ügyekkel foglalkozott. 1979-ben az egyiptomi jezsuita rendtartomány vezetője lett. Kalkuttai Boldog Teréz anya támogatásával meg-tervezte az egyiptomi Caritast, amelynek működését Szudánra is kiterjesztette. 1985-től a kairói, 1991-től az észak-afrikai és keleti országokért felelős Caritas elnöke volt, továbbá alelnöke a római Caritas központnak. 2004-től a jezsuiták kairói kollégiumának vezetője. Munkásságáért megkapta többek között a francia érdemrend tiszti keresztjét.

- Miért lesz magyar állampolgár 85 évesen egy Egyiptomban élő, szír-olasz származású jezsuita?

- Semjén Zsolt, miniszterelnök-helyettes úr meglátogatott Alexandriában, hogy felajánlja, a magyar állam szívesen működik együtt velünk. Ekkor kérdezte meg, hogy mire lenne igazán szükségem. Rögtön visszakérdeztem, mi lenne, ha megkapnám a magyar állampolgárságot? — Március 16-án kapta meg személyesen Orbán Viktor miniszterelnök úrtól.

- Miért volt annyira egyértelmű, hogy ezt kéri?

- Három oka is volt: Először is nagyon nagyra értékelem Magyarország helytállását, már ami az európai keresztény értékek védelmét, illetve a migrációs válság kapcsán képviselt álláspontját illeti. Nagyon fontosnak tartok minden olyan megközelítést, ami Európa fizikai és szellemi stabilitásának és identitásának a megőrzését szolgálja. Másodszor, mert sokszor jártam már itt és megszerettem az országot és a magyar embereket. Ma már Európában szinte minden szinten csak negatív jelzők kíséretében beszélnek a kereszténységről, itt viszont sokaknak még megvan a szilárd hite és bátorsága, hogy szembe ússzon az árral. Ez az, amit nagyra becsülök bennetek. Ami a dolog praktikus oldalát illeti, EU-s állampolgárként a munkámat nagyban segíti, ha könnyebben és szabadabban utazhatok bármerre a világban.

- Az Ön identitása meglehetősen sokszínű: a melkita, bizánci rítusú katolikus egyház tagja (a római katolikus egyházzal teljes egységben lévő, önálló részegyház), emellett jezsuita szerzetes, damaszkuszi szír édesapával, olasz édesanyjával úgy, hogy Egyiptomban nőtt fel, otthon pedig franciául beszéltek. S most már magyar állampolgár is! Van valamiféle rangsor?

- Az identitás számomra nem a múlthoz, hanem a jövőhöz kapcsolódik. A világban minden mozgásban van. Az egész életünk egy változás, egy folyamat. Azt szoktam mondani, hogy az intelligens ember egyik ismerve, ha képes őszintén változtatni elgondolásain anélkül, hogy szégyenkeznie kellene emiatt. Számomra ilyen a saját

identitásom is. Világpolgárnak tartom magam, talán azért is, mert rengeteget utaztam életem során és minden új ország, tapasztalás az életem, gondolkodásom részévé vált. Az egy csapda, ha fixen, lezártként tekintünk magunkra – akár a kereszténységünkre is! Ez egy út, amin végig kell menni. Nem az a minden, ha vagyunk valakik, hanem ha válunk valakikké!

- ***Beszéljünk egy kicsit az Egyházzal. Hogyan látja, miben kéne változnia ahhoz, hogy megőrizve az eredeti küldetését, hatékonyan jelen tudjon lenni a XXI. században?***

Tíz évvel ezelőtt írtam egy hatoldalas levelet XVI. Benedek pápának. Ebben az írásban három reformot sürgetek: teológiai, lelkipásztorit és spirituálisat. Az Egyház jelenleg nagyon mély krízisben van. Miért? Először is, mert még mindig nem vagyunk hajlandóak tudomást venni a saját válságunkról. Alázat! Kérlek titeket, legyen mindenki alázatos! Ugyanakkor sokan még mindig nem értették meg, hogy emellett mit is jelent a modernitás. A modernitás teljes szemléletváltást követel. Itt van például a megváltás fogalma. Jézus az ő áldozatával megváltott minket a bűneinktől, a vérét ontotta értünk. Tette mindezt azért, hogy megszabadítson minket az eredeti bűntől. A modern ember mindezt nem érti, mert nem jól magyarázzák neki. Ez a teológiai reform sürgős!

Ott van a lelkipásztori aspektus. Régen, ott volt egy pap egy faluban, tegyük fel, száz családdal. Ismerte az embereket és az emberek is ismerték őt. Most mi van száz család helyett? Tízezren, vagy akár még annál is többen tartozhatnak egyetlen plébániához. Ez lenne a közösség? Ez lenne a család? Hogy várhatjuk el egy paptól, hogy több templomba járjon misézni és gyóntatni? A papi hivatások száma pedig rohamosan csökken.

Amikor például azt tanácsolják az európaiaknak, hogy nyissák meg az ajtóikat a menekültek előtt, nem tudják, mit indítanak el. Az evangéliumra és Jézus tanítására hivatkozva mondanak olyan dolgokat, amik egyszerűen irreálisak. Először meg kell védened a családot, a kultúrát, az identitásod, és azután kell kinyitnod az ajtót – ahogy ezt a kontinens az eddigi évszázadok során tette. Európa mindig egy nyitott földrész volt, de ebben a helyzetben nem szabad engedni egy invázió jellegű áradatnak, ami a jövőre nézve a teljes destabilizációt jelenti.

- ***Mit üzen a magyar fiataloknak? Mire érdemes figyelniük, hogy egy ilyen kaotikusnak tűnő világban tudják Istent követni magyarként, európaiként?***
- Ragaszkodjatok az identitásotokhoz! Ragaszkodjatok az örökségetekhez és a múltatokhoz! Ragaszkodjatok az értékeitekhez és hitetekhez! Legyetek erősek és ne féljete! Bár csupán egy egészen kicsi kisebbség vagytok most, de nem sokára többséggé váltok.

Én magam se félek a jövőtől, mert van hitem és tudom, hogy Krisztus győzött. A történelem fordulópontján élünk, nem tudjuk mi vár ránk, de akik hisznek és remélnek, győzni fognak.

(Heltai Péter)

Egyházközségi ünnepek, programok

Májusban hétköznap 19.00-kor van szentmise, előtte 18.30-kor litánia.

Május 13-án 19.00 órakor az Élő Rózsa-füzér Zarándoklat szentmiséjét *Dr. Török Csaba* a MKPK Tv-referense, főiskolai tanár úr mutatja be a templomunkban.

Június 4-én Pünkösdhétfőn, egyházközségi juniálisra hívjuk szeretettel egyházközségünk felnőtt és gyermek tagjait. (Részletek a templomi hirdetésben)

Június 11-én Szentháromság vasárnapján, a 8.00 órai szentmisén a templomban 16 gyermek járul először szentáldozáshoz.

Június 18-án Úrnapja - az Úrnap sátrak díszítéséhez felajánlott virágokat, szirmokat kérjük a sekrestyéhez vinni, lehetőleg szombat este. Számítunk a kedves hívek nagy létszámú közreműködésére a négy sátor készítésénél és a kert díszítésénél. Az idei elsőáldozókat várjuk a szirmok hintésére, a ministránsokat oltárszolgálatra és virág gyűjtésre, a bér mátkozókat a sátrak készítéséhez.

Június 18-án lesz a tanévzáró Te Deum, a reggeli és a délelőtti szentmiséken. Ekkor kerül sor a gyermekek Szentmisenaplóinak értékelésére, jutalmazására.

Június 25. A szilasligeti kápolna búcsú-ünnepe.

Augusztus 14–18. Hittanos napközis tábor lesz a Gyermek Fejlesztőházban (A régi plébánia helyén, Templom u. 17.)

*A 24 órás Szentségimádási napok:
május 13. és június 10.*

Egészségügyi viccek

- Nem vagyok teljesen biztos a diagnózisban - mondja az orvos a betegnek -, csak feltételezem a panaszainak okát. Valószínűleg az alkohol az oka.
- Semmi baj doktor úr, ez velem is gyakran előfordul. Majd visszajövök, ha már józan lesz.

Orvos: - Remélem, tudja, hogy az utolsó pillanatban jött?

Beteg: - Olyan súlyos, doktor úr?

Orvos: - Dehogy! Még egy nap, és magától meggyógyult volna.

Az újgazdag apuka elviszi a kisfiát az orvoshoz. A doktor megvizsgálja, s így szól: - A gyerek vérszegény, vasat kell szednie.

- Csak ne kímélje a költségeket - válaszolja az önérzetes apa -, rendeljen csak nyugodtan aranyat.

Joe-t megkérdezi barátja, hogyan sikerült lefogynia.

- Az orvosom ősi kínai diétát írt elő.

Három hete nem eszem mást, csak tyúk-húsleves - válaszol Joe.

- Tyúkhúsleves? Cérametéllel?

- A fenét! Pálcikával!

- Tudod, hogy miért kell órákat várni az orvosnál?

- Mert az idő minden sebet begyógyít.

Szentmise szándékok június hónapban

1.
2. A „Szent Erzsébet” rózsafüzér csop. (Kriger Jánosné) élő Tagjai
3. A „Szent Erzsébet” rózsafüzér csop. (Kriger Jánosné) +Tagjai
4. +Hajtó Mária, +Kovács István és +Családtagok (8.00)
..... (11.00)
+Fera Mihályné Hanák Erzsébet, +Férje, +József fiuk, +Szüleik
és összes +Hozzá tartozó (19.00)
5. +Ellenbacher Mihály, +Szülei és összes +Hozzá tartozó (8.00)
+Heik János, +neje Berta Julianna, unokájuk +Judit és összes +Hozzá tart. (19.00)
6.
7. Az „Üdvözítőnk anyja” rózsafüzér csop. (Fera Istvánné) élő Tagjai
8. Az „Üdvözítőnk anyja” rózsafüzér csop. (Fera Istvánné) +Tagjai
9. A 24 órás engesztelő szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért
- 10.+Sörös István, +Neje, +Gyermekeik és +Szüleik
11. Az elsőáldozókért és családjaikért (8.00)
..... (11.00)
Hálából a Szűzanya tiszteletére - házassági évfordulón (19.00)
- 12.A Szűzanya tiszteletére
13.
14. +id. Kiss Sándor, +Felesége és +Sándor fiuk
15. +Nagy János, neje +Huszka Julianna és összes +Hozzá tartozó
16.
17. Varga Józsefné és +Családtagjai
18. +Vágó János 30. évf., neje +Rusznay Julianna és összes +Hozzá tartozó (8.00)
..... (11.00)
+Pasiák András (19.00)
- 19.+Sasvári Jánosné és +Hozzá tartozók
- 20-21.
22. +Fatter János jóbarát 4. évf.
23.
24. +Kriger Mihály, +Felesége, és gyermekeik +István és +Mihály
25. Az egyházközség júniusban +Hívei (8.00)
..... (11.00)
+Barka Józsefné Zsemle Mária 1. évf. (19.00)
26.
27. Susanna nővérért, a Szeretet Misszionáriusai Rend szolgálatáért
- 28.+Rozmüller szülők, +Fiuk, +Menyők és +Szüleik
29. +Mihály 18. évf.
30.

Ahogy a napok rövidülnek

Úgy érzem mintha köd borulna rám,
Ahogy az éjjelek lehűlnek
Mind gyakrabban jut eszembe anyám.

Mit oly sokszor elhalasztottam
Elmondanám, mert úgy érzem, hogy vár
Jóvá tenném mit mulasztottam,
De nem lehet, mert Ő már messze jár.

Ó mennyi mindent nem tettem meg!
Még nem késő, te még megteheted
Megőszülve is maradj gyermek
Mondd meg neki mennyire szeretted.

Két keze érted dolgozott csak
Mindennél jobban szeretett
Az éjet is nappallá téve
Óvott téged és vezetett
Míg lehetett, míg lehetett.

Most vár valahol megfáradtan
Nem kér sokat csak keveset
Hát szaladj hozzá, mondj egy jó szót
Egy vigasztaló kedveset
Tán még lehet, tán még lehet.

Amit akkor elfelejtettél
Talán még jóvá teheted

Hát menj, rohanj és simogasd meg
A téged védő két kezét
Amíg lehet, amíg lehet.

A szíve érted dobogott csak
Amíg belebetegedett
De Ő titkolta nem mutatta
Nem mondta el; hogy szenvedett
Csak mosolygott és nevetett.

S ha olykor nagyon elfáradtál
Ő hozta vissza kedvedet
Ő tanított beszélni téged
Nyitogatta a szemedet.
Mert szeretett, úgy szeretett.

Bárhol is vagy, hát fordulj vissza
Az ember másként nem tehet
És csókold meg amíg nem késő
Azt az áldott édes szívet
Még lehet, még lehet...

Kibédi Ervin

**A szilasligeti kápolnában - minden hónap első péntekén 17.00 órakor
gyóntatás és áldoztatás van.**

„LÉPCSŐK”

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

Felelős kiadó és szerkesztő: Frajna András plébános

Főszerkesztő: Sohan Andrásné

Szerkesztők: Lobmayer Miklós, Lobmayer Miklósne

A szerkesztőség címe: 2144 Kerepes, Szabadság út 246.

Tel.: 06/28/560-370 Fax: 06/28/560-371

e-mail: frajna.andras@vaciegyhazmegye.hu

Internetes honlap: <http://kerepes.plebania.hu>
Megjelenik két havonta, első vasárnap 450 példányban

Szentmisék rendje:

A kerepesi templomban:

Vasárnap: **8.00 és 19.00**

Hétköznapi: **6.15**

Kivéve csütörtök: **19.00**

Szilasligeti kápolnában:

Vasárnap: **11.00**